

มูลเหตุการกระทำความผิดของแฟรงค์ วิลเลียม อบาเนลในมุมมองเชิงอาชญาวิทยา The Offense Cause of Frank William Abagnale in Criminology Perspectives

วุฒิชัย เต็งพงศธร*

บทคัดย่อ

มูลเหตุการกระทำความผิดของแฟรงค์ วิลเลียม อบาเนล ในมุมมองเชิงอาชญาวิทยามีสาเหตุมาจากทฤษฎีความไร้ระเบียบของสังคม ซึ่งแฟรงค์ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีชื่อว่า Innovation ดังจะเห็นได้จากการนิยมการใช้ชีวิตตามแนวทางของผู้มีฐานะในขณะที่วิธีการในการไปให้ถึงเป้าหมายกลับไม่เดินตามแนวทางที่สังคมกำหนดไว้คือการขยันทำงาน ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน รู้จักอดออม ฯลฯ นอกจากนี้ปัจจัยด้านแรงกระตุ้นทั้งจากภายนอกและภายในล้วนเป็นอีกสาเหตุของการกระทำความผิดของแฟรงค์ได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะปัจจัยด้านแรงกระตุ้นจากภายนอกไม่ว่าจะเป็น สภาวะความกดดันจากสภาพครอบครัว สภาวะความเครียด อันมีที่มาจากความคาดหวังของบุคคลที่ไม่เป็นไปตามที่หวัง หรือแม้กระทั่งการซังน้ำหนักระหว่างผลได้และผลเสียที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบอาชญากรรมตามทฤษฎีทางเลือกที่เหมาะสม ล้วนเป็นปัจจัยที่อาจนำมาสู่การกระทำความผิดของแฟรงค์ได้ทั้งสิ้น

คำหลัก: มูลเหตุการกระทำความผิด แฟรงค์ วิลเลียม อบาเนล อาชญาวิทยา

Abstract

The Offense Cause of Frank William Abagnale in Criminology Perspectives rose from Anomie theory which is classified to the group of innovation due to the fact that he has been using his wealthy lifestyle whereas the methods to achieve his goals are different from the social standard, like hard working, learning, saving, and so on. In addition, both internal and external motivating factors are the causes of his delinquency. Especially, the

* อาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

external motivating factors, such as high pressure in the family and stressful environment from disappointment or dissatisfaction of people, are claimed as the major causes of his illegality. Eventually, The further factor, that lead Frank William Abagnale to commit the crime, is the comparative measurement of expected benefits and drawbacks from criminality are in accordance with the theory of rational choice.

Keywords: The Offense Cause, Frank William Abagnale, Criminology

บทนำ

เชื่อว่าท่านผู้อ่านบทความหลายท่านคงจะเป็นผู้ชื่นชอบในการชมภาพยนตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพยนตร์จากฝั่ง Hollywood ซึ่งอุดมไปด้วยเม็ดเงินด้านการลงทุนที่สูง นักแสดงคุณภาพ ทีมงานที่ เต็มไปด้วยความสามารถ บทภาพยนตร์ที่ยอดเยี่ยม ฯลฯ และถ้าจะพูดถึงภาพยนตร์สักเรื่องหนึ่งที่อุดมไปด้วยสาระแก่การศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางอาชญาวิทยาก็คงจะหนีไม่พ้นภาพยนตร์ที่มีชื่อว่า “Catch me if you can” ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวนี้ได้ถูกเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Oscar ในปี ๒๐๐๓ ซึ่งถือเป็นรางวัลที่ใหญ่ที่สุดของบุคลากรในวงการภาพยนตร์ใน ๒ สาขา ได้แก่ สาขานักแสดงสมทบชายยอดเยี่ยมจาก Christopher Walken และรางวัลดนตรีประกอบยอดเยี่ยม ภาพยนตร์เรื่อง “Catch me if you can” เป็นภาพยนตร์ที่สร้างจากอัตชีวประวัติชีวิตจริงของนักต้มตุ๋นระดับโลกที่มีชื่อว่าแฟรงค์ วิลเลียม อบาเนล (Frank William Abagnale) รับบทโดยลีโอนาร์โด ดิคาปริโอ (Leonardo Di Caprio) ประทับคู่กับสายสืบที่มีชื่อเสียงด้านการจับกุมคดีฉ้อโกงในระบบการธนาคารสหรัฐ (FBI bank fraud agent) ที่มีชื่อว่า Carl Hanratty นำแสดงโดย Tom Hanks ซึ่งถ้าใครได้ติดตามภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวหรือ

อัตชีวประวัติของอดีตนักต้มตุ๋นระดับโลกท่านนี้จะพบว่า นักต้มตุ๋นระดับโลกท่านนี้มีรูปแบบการก่ออาชญากรรมที่ไม่ธรรมดา ด้วยการเริ่มต้นก่อคดีฉ้อโกง ครั้งแรกเมื่อมีอายุได้เพียง ๑๖ ปี จากการได้เงินเป็นจำนวนมากจากการออกเช็คและขายลดเช็คในขณะที่เงินสดอยู่ในบัญชีธนาคารเพียง ๒๐๐ เหรียญสหรัฐ ต่อจากนั้นได้ปลอมตัวเป็นนักบินของสายการบินระดับชาติของสหรัฐอเมริกาและอาศัยความน่าเชื่อถือจากการเป็นนักบินปลอมเช็คของสายการบินดังกล่าวจนได้เงินจำนวนมากมหาศาล นอกจากนี้ยังได้ปลอมวุฒิการศึกษาและไปประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และทนายความและเข้าประกอบอาชีพเป็นแพทย์และทนายความในโรงพยาบาลและสำนักงานทนายความทั้ง ๆ ที่ไม่ได้จบการศึกษาทางการแพทย์และทางด้านกฎหมาย พฤติกรรมของแฟรงค์เป็นพฤติกรรมที่น่าสนใจในการศึกษาในเชิงอาชญาวิทยาเป็นอย่างมาก เนื่องจากในทางอาชญาวิทยาเชื่อว่า “การก่ออาชญากรรมของบุคคลล้วนมีสาเหตุและปัจจัยเป็นตัวกำกับ” ดังนั้น ในบทความฉบับนี้ ผู้เขียนจึงอยากจะวิเคราะห์ถึงสาเหตุและปัจจัยในการกระทำ ความผิดของแฟรงค์ว่ามีที่มาจากสาเหตุใดและปัจจัยและทฤษฎีด้านอาชญาวิทยาใดที่น่าจะนำมาใช้อธิบายถึงการกระทำความผิดในคดีนี้

ทฤษฎีแรกที่ผู้เขียนได้ตั้งข้อสันนิษฐานถึงเหตุในการกระทำความผิดเอาไว้ คือ ทฤษฎีความไร้ระเบียบของสังคม (Anomie) ทฤษฎีดังกล่าวมีรากฐานมาจากแนวคิดที่ว่า เมื่อสังคมใดสังคมหนึ่งเกิดสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจากสังคมรูปแบบหนึ่งไปสู่สังคมอีกรูปแบบหนึ่ง ทำให้สังคมที่เกิดขึ้นใหม่อยู่ในสภาวะไร้ระเบียบที่ปราศจากกฎและกติกาขึ้นมารองรับ ส่งผลให้คนในสังคมเลือกแนวทางที่จะกระทำในสิ่งที่ผิดเนื่องจากการเป็นกระทำที่ทำให้ได้ผลประโยชน์ตอบแทนมากกว่า (พรชัย ชันดี และคณะ, ๒๕๔๓: ๘๙ - ๙๓) ทฤษฎีดังกล่าวนี้ถูกอธิบายโดย Robert K Merton นักอาชญาวิทยาและสังคมวิทยาชาวอเมริกัน โดยได้อธิบายถึงการก่ออาชญากรรมกับสภาวะความไร้ระเบียบดังกล่าวนี้ว่า มีสาเหตุมาจากปัจจัยที่สำคัญ ๒ ปัจจัย คือ

๑. ปัจจัยด้านเป้าหมายของคนในสังคม (Goal) Merton ให้ความหมายของปัจจัยดังกล่าวนี้ว่า หมายถึง สิ่งที่เป็นความปรารถนาสูงสุดของคนในสังคมในยุคนั้น สมัยนั้น หรือจุดที่คนในสังคมขณะนั้น เห็นว่าสิ่งที่เป็นเป้าหมายสูงสุดของการดำเนินชีวิต ซึ่งเป้าหมายสูงสุดดังกล่าวนี้ถูกให้นิยามเชิงสัญลักษณ์ว่า Goal

๒. ปัจจัยด้านแนวทางในการนำไปสู่เป้าหมาย (Mean) Merton ให้ความหมายของปัจจัยดังกล่าวนี้ว่า หมายถึง แนวทางหรือวิธีการที่คนสังคมส่วนใหญ่ยอมรับและกำหนดให้เป็นหนทางที่ถูกต้องในการนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดของคนในสังคม Merton ให้นิยามเชิงสัญลักษณ์แทนสิ่งดังกล่าวว่า Mean

Merton ได้อธิบายถึงลักษณะของสังคมอเมริกันไว้ว่า เป็นสังคมที่กำหนดเป้าหมายของการประสบความสำเร็จในชีวิต (Goals) ไว้ว่าต้องมีทรัพย์สิน เงินทอง มีชีวิตที่เป็นอยู่สุขสบาย มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีและในทำนองเดียวกันสังคมก็กำหนดกรอบหรือกติกาในการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายสูงสุดดังกล่าว (Means) เอาไว้ว่าต้องขยันเรียนเพื่อให้มีระดับการศึกษาที่ดี ต้องขยันทำงาน ต้องมีความซื่อสัตย์ ฯลฯ

ปรากฏการณ์สภาวะความไร้ระเบียบของสังคม (Anomie) จะเกิดขึ้นเมื่อมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งในสังคมอยากจะทำประสบความสำเร็จในชีวิต (Goals) แต่การดำเนินชีวิตด้วยรูปแบบหรือแนวทางปกติ ไม่สามารถตอบโจทก์ในการทำให้ตนเองประสบความสำเร็จได้ จึงได้แสวงหาแนวทางอื่นที่ผิดปกติไปจาก คนทั่วไปในสังคม โดยไม่สนใจถึงความถูกต้องตามรูปแบบของกฎหมาย หนทางดังกล่าวนี้ นำไปสู่เส้นทางการเลือกประกอบอาชญากรรม (Vold, Bernard, and Snipes, 2002: 136-137)

จากแนวทางของ Merton ได้แบ่งกลุ่มพฤติกรรมและประเภทของบุคคลออกเป็น ๕ กลุ่มหลักๆด้วยกัน ได้แก่

กลุ่มที่หนึ่ง เป็นกลุ่มที่ยอมรับทั้งกติกาสังคมสังคม (Means) และแนวทางที่สังคมกำหนดว่าเป็นความสำเร็จในชีวิต (Goals) Merton ให้ชื่อกลุ่มนี้ว่า Conformity กลุ่มคนเหล่านี้ไม่มีแนวโน้มที่จะประกอบอาชญากรรม เนื่องจากกลุ่มบุคคลเหล่านี้จะแสวงหาทรัพย์สินหรือเงินทองด้วยวิธีการอันสุจริตและ ปฏิเสธการได้มาซึ่งทรัพย์สินด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง

กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มที่ไม่ยอมรับกฎกติกาของสังคม (Means) แต่ยอมรับแนวทางที่สังคมกำหนด ว่าเป็นความสำเร็จในชีวิต (Goals) Merton ให้ชื่อกลุ่มนี้ว่า Innovation กลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มคนที่มีแนวโน้มประกอบอาชญากรรมค่อนข้างสูง เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ยึดติดในทรัพย์สิน เงินทอง และชีวิตที่ สุขสบายแต่มุ่งที่จะแสวงหาทรัพย์สินด้วยวิธีการที่ผิดเป็นหลัก

กลุ่มที่สาม เป็นกลุ่มที่ยอมรับกติกาของสังคมสังคม (Means) แต่ไม่ยอมรับในสิ่งที่สังคมกำหนดว่าเป็นความสำเร็จ (Goals) Merton ให้ชื่อเรียกกลุ่มนี้ว่า Ritualism กลุ่มคนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนที่มีแนวโน้มที่ จะประกอบอาชญากรรมค่อนข้างน้อย เนื่องจากกลุ่มคนกลุ่มนี้จะมุ่งเน้นที่ปฏิบัติตามกรอบกติกาของ สังคมเป็นหลักและปฏิเสธการมีทรัพย์สินเงินทองจำนวนมากว่าเป็นเป้าหมายสูงสุดในการดำรงชีวิต

กลุ่มที่สี่ เป็นกลุ่มที่ไม่ยอมรับกฎกติกาของสังคม (Means) และไม่ยอมรับในสิ่งที่สังคมกำหนดว่า เป็นความสำเร็จ (Goals) Merton ให้ชื่อเรียกกลุ่มนี้ว่า Retreatism กลุ่มคนกลุ่มนี้จะไม่สนใจว่าวิธีการได้ มาซึ่งทรัพย์สิน เงินทองว่าจะสุจริตหรือไม่แต่ก็ไม่ได้ยึดติดว่าชีวิตที่มีทรัพย์สินเงินทองเป็นเป้าหมาย ของชีวิต ดังนั้น กลุ่มคนกลุ่มนี้จะมีโอกาสที่จะประกอบหรือไม่ประกอบอาชญากรรมเท่าๆกัน

กลุ่มที่ห้า เป็นกลุ่มที่ไม่ยอมรับกฎกติกาของสังคม (Means) และพยายามเปลี่ยนเป้าหมาย (Goals) ของสังคมในรูปแบบที่สร้างขึ้นใหม่ Merton ให้ชื่อเรียกกลุ่มนี้ว่า Rebellion กลุ่มคนกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะประกอบหรือไม่ประกอบอาชญากรรมเท่าๆ กัน เนื่องจากกลุ่มคนกลุ่มนี้จะไม่สนใจวิธีการได้มาซึ่ง ทรัพย์สินว่าจะสุจริตหรือไม่และพยายามเปลี่ยนแปลงเป้าหมายของสังคมว่าต้องมีทรัพย์สินเงินทอง มีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบายเท่านั้นที่เป็นเป้าหมายหลักในชีวิตคล้ายกับในข้อที่ ๔

แผนภูมิที่ ๑

แสดงตารางเปรียบเทียบทฤษฎีความไร้ระเบียบของสังคมทั้ง ๕ แบบ
ตามแนวทางของmerton

กลุ่ม	การตอบสนอง กติกาของสังคม (Means)	การตอบสนองเป้าหมาย ของสังคม (Goals)	โอกาสในการประกอบ อาชญากรรม
Conformaty	ยอมรับ	ยอมรับ	น้อย
Innovation	ไม่ยอมรับ	ยอมรับ	สูง
Ritualism	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ	น้อยมากที่สุด
Retreatism	ไม่ยอมรับ	ไม่ยอมรับ	ไม่แน่ชัด
Rebellion	ไม่ยอมรับ	เปลี่ยนแปลง	ไม่แน่ชัด

แนวคิดของ Merton เป็นแนวคิดที่น่าสนใจในการนำมาวิเคราะห์สาเหตุในการประกอบอาชีพการตามแนวทางของแฟรงค์ซึ่งอาจตีความได้ว่าแฟรงค์ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีชื่อว่า Innovation ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่มีโอกาสในการประกอบอาชีพการมาก่อนข้างสูงกล่าวคือ เมื่อผู้เขียนได้ทำการศึกษาจากอัตชีวประวัติของแฟรงค์ได้พบข้อเท็จจริงที่สำคัญประการหนึ่ง คือ แฟรงค์มีเป้าหมายสูงสุดของการดำเนินชีวิตคือการเป็นบุคคลที่ร่ำรวยและต้องการมีทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากแฟรงค์นิยมการ ใช้ชีวิตที่หรูหราและมีความเป็นทุนนิยมค่อนข้างสูง ทุกครั้งที่เขาได้เงินจากการประกอบอาชีพการตามแนวทางของแฟรงค์จะใช้เงินที่หามาได้ไปกับการดำเนินชีวิตตามแนวทางของชนชั้นสูงของสังคม เช่น การพักในโรงแรมที่หรูและดีที่สุดในเมือง การรับประทานอาหารตามภัตตาคารที่มีราคาสูงหรือแม้กระทั่งรสนิยมในการเลือกปลอมตัวเพื่อจะใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพการตามแนวทางของแฟรงค์มักเลือกที่จะปลอมตัวเป็นบุคคลที่ประกอบอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากสังคมอเมริกันไม่ว่าจะเป็นแพทย์ นักบิน หรือ ทนายความ ในแง่มุมหนึ่งอาจกล่าวได้ว่าการเลือกปลอมตัวเป็นกลุ่มอาชีพที่ได้รับการยอมรับในสังคมอเมริกันเป็นช่องทางที่ทำให้การก่ออาชีพการสามารถทำได้ง่ายขึ้น เพราะเหยื่อจะมีความเชื่อใจกลุ่มอาชีพเหล่านั้นเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว แต่ในอีกแง่มุมหนึ่งก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการแสดงถึงการยอมรับในเป้าหมาย (Goal) ตามแนวทางของคนในสังคมอเมริกัน ในขณะที่วิธีการในการไปถึงเป้าหมาย (Means) ของแฟรงค์กลับไม่เดินตามแนวทางที่สังคมกำหนด เช่น การขยันทำงาน การเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้ได้งานที่ดี มีเงินเดือนสูงๆ รู้จักอดออม ซึ่งวิธีการปกติในการไปถึงเป้าหมายตามแบบฉบับของคนในสังคมอเมริกัน ดังจะเห็นจากแนวคิดในการบริหารเงิน ๒๐๐ เหรียญสหรัฐ ถ้าเป็นกลุ่ม Conformity หรือ Ritualism ตามแนวคิดของ Merton จะพยายามแสวงหาหนทางให้เงิน ๒๐๐ เหรียญสหรัฐของเขาสามารถทำให้เขาได้ศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรืออาจนำไปเป็นต้นทุนในการต่อยอดทางธุรกิจ แต่แฟรงค์กลับนำเงิน ๒๐๐ เหรียญสหรัฐที่ได้รับมาจากพ่อเพื่อใช้เป็นทุนในการปลอมแปลงเช็คเพื่อให้ได้เงินมากขึ้นต่อยอดไปเรื่อยๆ รูปแบบดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการปฏิเสธแนวทางในการดำเนินการ (Mean) ที่ชัดเจน

แม้ว่าทฤษฎีสถานะไร้ระเบียบของ Merton จะสามารถอธิบายการเกิดอาชีพการตามแนวทางของแฟรงค์ได้ ในระดับหนึ่ง แต่ทฤษฎีดังกล่าวยังคงมีจุดอ่อนอยู่ตรงที่เรารู้ได้อย่างไรว่าบุคคลใดมีแนวทางในการ ดำเนินชีวิต (Mean) และจุดมุ่งหมายสูงสุดในชีวิต (Goal) ในรูปแบบ Innovation อีกประการหนึ่งที่สำคัญ ก็คือแนวทางในการดำเนินชีวิต (Mean) และจุดมุ่งหมายสูงสุดในชีวิต (Goal) ของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามช่วงจังหวะเวลาและโอกาสของแต่ละบุคคล ในทำนองกลับกันกลุ่มบุคคลที่แสดงตนว่าเป็นกลุ่ม Ritualism ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มในการประกอบอาชีพการที่น้อยที่สุดตามแนวคิดของ Merton เช่น กลุ่มนักบวชในทางศาสนาหรือกลุ่มผู้ทำงานเพื่อสังคมแต่จากภาพข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันจะพบว่า มีการอ้างความเป็น Retreatism เพื่ออาศัยความเชื่อใจของเหยื่อในการเข้าประกอบ

อาชญากรรมอยู่เสมอ เช่น การยกยอกเงินของนักบวชในทางศาสนา การฉ้อโกงเงินของผู้ปฏิบัติงานด้านการกุศลหรือในองค์กรการกุศล ในทำนองเดียวกันกับบุคคลที่ประกาศตนว่าตนเองเป็นกลุ่ม Conformaty ที่ยอมรับในกติกาและเป้าหมายของสังคมด้วยการเข้าเรียนในสถานศึกษา ทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี แต่กลับไม่ได้ใช้วิชาความรู้ตามแนวทางที่สุจริตและหาผลประโยชน์เข้าตนในรูปแบบของการก่ออาชญากรรมทางธุรกิจ (Business Crime) ดังนั้น นักวิชาการหลายท่านจึงมักไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแบ่งกลุ่มตามทฤษฎีสถานะไร้ระเบียบ แต่ได้มีการมุ่งเป้าสำคัญกับจุดหักเหที่เป็นจุดเปลี่ยนของวิธีการดำเนินการ (Mean) และเป้าหมายในการดำเนินชีวิต (Goal) ของแต่ละบุคคลมากกว่า สิ่งที่นักวิชาการมุ่งใน

การแสวงหาดังกล่าวนี้นี้ชื่อเรียกว่า “แรงกระตุ้น” ที่ส่งผลต่อการประกอบอาชญากรรมของบุคคล

ฮาร์ลอร์ด เจ ลิฟวิทท์ (Harold J. Leavitt, 1964, p.12) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงกระตุ้นและพฤติกรรมด้านการแสดงออกของมนุษย์แล้วค้นพบว่า พฤติกรรมในการแสดงออกของมนุษย์เกิดขึ้นจากข้อสมมติฐานที่สัมพันธ์กัน ๓ ประการคือ

๑. พฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีสาเหตุมาทำให้เกิด (Behavior is caused)
๒. พฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีแรงกระตุ้นจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากระตุ้นทำให้เกิด (Behavior is motivated)
๓. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะเป็นไปโดยมีจุดมุ่งหมายเสมอ (Behavior is goal directed)

แผนภูมิที่ ๒

แสดงปัจจัยต่อการเกิดพฤติกรรม

จากแนวคิดของฮาร์ลอร์ด เจ ลิฟวิทท์ อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมใดๆอันเป็นการแสดงออกของมนุษย์มักจะมีสาเหตุให้เกิดขึ้นเสมอ สาเหตุดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีแรงกระตุ้น จากสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากระตุ้นทำให้เกิด ซึ่งแรงกระตุ้นดังกล่าวจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ ซึ่งฮาร์ลอร์ด เจ ลิฟวิทท์แบ่งแรงกระตุ้นดังกล่าวนี้ออกเป็น ๒ ประเภท คือ แรงกระตุ้นจากภายนอก

(Extrinsic motivation) ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากหลากหลายสาเหตุเช่น การอบรมเลี้ยงดูหรือสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว โอกาสในการกระทำ ความผิด ความกดดันและความคาดหวัง ฯลฯ และแรงกระตุ้นที่เกิดจากปัจจัยภายใน (Intrinsic Motivation) ได้แก่ ความผิดปกติทางด้านยีนส์หรือโคโมโซม

แรงกระตุ้นภายนอก

(Extrinsic motivation)

แรงกระตุ้นดังกล่าวนี้จะให้น้ำหนักไปที่สภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู และสภาพครอบครัวว่ามีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมการก่ออาชญากรรมของบุคคล ผู้อธิบายแนวคิดดังกล่าวมีชื่อว่า Edwin H Sutherland ซึ่ง Sutherland ซึ่งได้เสนอทฤษฎีที่เรียกว่าการคบค้าสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) ที่อธิบายว่ากระบวนการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก ส่งผลต่อแนวคิดในการประกอบอาชญากรรมของมนุษย์ (สุดสงวนสุริย, ๒๕๔๗: ๘๕)

แนวคิดดังกล่าวนี้มีรากฐานมาจากความเชื่อที่ว่า ผู้ที่เลือกแนวทางการประกอบอาชญากรรมนั้นน่าจะสาเหตุมาจากกระบวนการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายในของบุคคลดังกล่าว เนื่องจากเมื่อบุคคล อยู่ในสิ่งแวดล้อมใดสิ่งแวดล้อมหนึ่ง มักจะเกิดกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อมนั้น จนในที่สุดก็อาจผันตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมนั้น เช่น เด็กที่เติบโตมาในสถานที่ที่มีการฉ้อโกงค่อนข้างสูงหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการฉ้อโกงย่อมมีโอกาสที่จะประกอบอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงได้ง่ายกว่าบุคคลที่อยู่ห่างไกลจากสภาพแวดล้อมที่มีการฉ้อโกง แต่แนวทางดังกล่าวก็มีนักวิชาการบางกลุ่มไม่เห็นด้วย โดยมองว่าการที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดบุคคลหนึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแต่การฉ้อโกงไม่ได้หมายความว่า จะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการผลักดันให้บุคคลดังกล่าวต้องประกอบการณ์ฉ้อโกงเสมอไป

แม้ว่าข้อโต้แย้งในประเด็นที่ว่าบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมหนึ่งหรือถูกอบรมมาในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยการก่ออาชญากรรมอาจไม่จำเป็นต้องก่ออาชญากรรมเสมอไปจะฟังดูมีเหตุผล แต่ Sutherland ก็ได้อธิบายไว้อย่างน่าฟังว่า ลำพังเพียงแต่บุคคลใดบุคคลหนึ่งอยู่ในสภาวะหรือสภาพแวดล้อมที่มีการฉ้อโกงไม่ได้หมายความว่าบุคคลดังกล่าวจะต้องยึดแนวทางการฉ้อโกงเป็นอาชีพ แต่กระบวนการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม (Differential Association Theory) อันจะนำไปสู่การฉ้อโกงนั้น จะต้องประกอบไปด้วยเงื่อนไขที่สำคัญ ๔ ประการด้วยกันคือ (Vold, Bernard, and Snipes, 2002)

๑. เด็กนั้นต้องเติบโตมาในสถานที่หรืออยู่ใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมที่มีการฉ้อโกงอย่างสม่ำเสมอ (Frequency)

๒. เด็กนั้นต้องเติบโตมาในสถานที่หรืออยู่ใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมที่มีการฉ้อโกงเป็นระยะเวลายาวนาน (Duration)

๓. เด็กนั้นต้องเห็นว่าสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมที่ตนอยู่มีความสำคัญในชีวิตของตน (Priority)

๔. เด็กนั้นจะต้องมีความรักในกลุ่มสังคมที่ตัวเองเกิดมาหรือใช้ชีวิตอยู่ (Intensity)

เมื่อพิจารณาจากปัจจัยทั้ง ๔ ที่เป็นชนวนในการหล่อหลอมบุคลิกภาพในกรณีของแฟรงค์จะพบว่า ในแง่เป้าหมายในการดำเนินชีวิต (Goal) ของแฟรงค์อยู่ภายใต้รากฐานความเชื่อที่ว่า “คนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตจะต้องเป็นบุคคลที่มีเงิน” และเมื่อศึกษาให้ลึกไปในอัตชีวประวัติถึงสภาพแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดูของแฟรงค์

ในวัยเด็กจะพบว่า แฟรงก์เกิดและเติบโตที่ย่าน Bronxville ในมหานครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือเป็นที่อยู่อาศัยของกลุ่มผู้มีอันจะกิน ไม่ว่าจะเป็นนักธุรกิจ พ่อค้า นักลงทุน นักการเงิน หรือบุคคลที่มีฐานะร่ำรวยและมีการศึกษาที่ดี เช่น steve jobs นักธุรกิจชื่อดังของอเมริกาก็เกิดและเติบโตรวมถึงได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากในย่านนี้ ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกที่เป้าหมายในการดำเนินชีวิต (Goal) ของแฟรงก์จะมีลักษณะในเชิงยอมรับในคนที่มีความดี มีหน้าที่การงานที่ดี มีคนนับหน้าถือตา มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ดังจะเห็นได้จากรูปแบบในการใช้ชีวิตของแฟรงก์ที่เน้นการดำเนินชีวิตตามรูปแบบของมหาเศรษฐีด้วยการใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยเพื่อสร้างความสุขให้กับตนเองในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านอาหารการกิน ที่พักอาศัย เครื่องแต่งกาย ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจสะท้อนถึงปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการบ่มเพาะบุคลิกภาพของบุคคลอันเป็นปัจจัยสำคัญในการนำไปสู่การประกอบอาชีพการงานก็ได้

เมื่อได้ศึกษาอัตชีวประวัติด้านครอบครัวของแฟรงก์จะพบว่า แฟรงก์เป็นเด็กที่เกิดจากครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินค่อนข้างดี แฟรงก์มักให้การเคารพและนับถือบิดาของเขาค่อนข้างมาก เนื่องจากบิดาของเขาเป็นคนที่มีความร่ำรวยในท้องถิ่นและมีความเชี่ยวชาญในทางการเมือง อันถือเป็นบุคคลตัวอย่างที่ แฟรงก์ประสงค์จะเดินรอยตาม แต่ด้วยความที่บิดาของตนไม่ชอบตนและมารดาด้วยเหตุผลส่วนตัว ส่งผลให้บิดาและมารดาแยกทางจากกันเมื่อแฟรงก์อายุได้ ๑๖ ปี ด้วยความที่บิดาของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีกว่ามารดา แฟรงก์จึงถูกศาลพิพากษาให้อยู่กับพ่อ แต่

ด้วยความรักในพ่อแม่ แฟรงก์จึงมีแนวความคิดที่จะให้บิดาและมารดาของตนกลับคืนดีกันเหมือนเดิม แต่ด้วยความที่ไม่สามารถบังคับบิดาของตนให้กลับมารักมารดาได้ แฟรงก์จึงคิดว่าแนวทางที่จะทำให้บิดาของตนกลับมารักมารดาดังเดิมก็คือ การเอาชนะบิดาของเขาด้วยการทำตนให้รวยกว่าบิดา เพราะบิดายกย่องและนับถือบุคคลที่มีฐานะในทางสังคม แต่ด้วยอายุเพียง ๑๖ ปีไม่มีประสบการณ์ในการทำงานและมีเงินติดตัวเพียงแค่ ๒๐๐ เหรียญ การไปให้ถึงเป้าหมายในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก จุดหันเหในชีวิตดังกล่าวเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในเชิง “แรงกระตุ้นภายในจิตใจ” ซึ่งเกิดจาก “สภาวะความกดดัน” หรืออาจเรียกได้อีกชื่อหนึ่งว่า “สภาวะความเครียด” อันมีที่มาจากความคาดหวังของบุคคลที่ไม่เป็นไปตามที่หวัง ส่งผลให้แฟรงก์เริ่มต้นแนวทางการประกอบอาชีพการงานในรูปแบบของการฉ้อโกงและสะสมประสบการณ์ด้านการฉ้อโกงด้วยวิธีต่างๆจนมีความเชี่ยวชาญและเมื่อได้กล้าตัวเข้าไปลึกถึงจุดที่ไม่สามารถเดินออกจากวงจรดังกล่าวได้จากความผิดต่างๆที่ตนได้ก่อขึ้น แฟรงก์ จึงได้ตัดสินใจเลือกแนวทางการก่ออาชญากรรมแทนแนวทางการประกอบอาชีพที่สุจริต

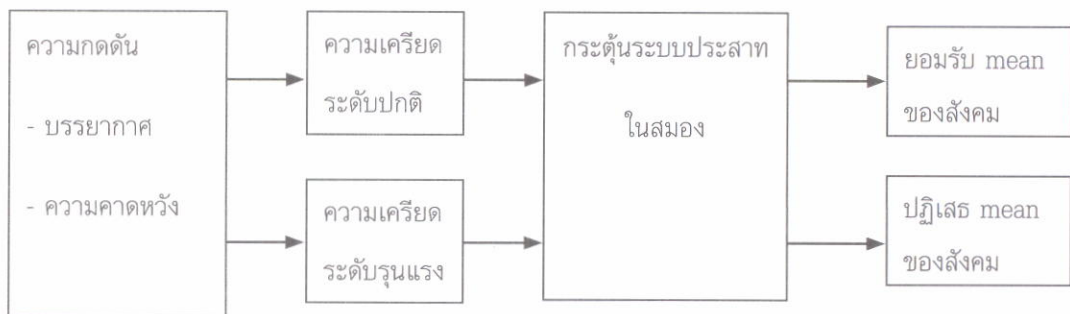
Hans Selye (ส่วรี คิวะแพทย์, ๒๕๔๙ : ๓๐๔) นักวิทยาศาสตร์ชาวแคนาดาเป็นคนแรกที่อธิบายว่า ความเครียดมีผลต่อปฏิกิริยาทางสมองของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความเครียดซึ่งอาจเกิดขึ้นจากบรรยากาศหรือความคาดหวังของตัวบุคคลนั่นเอง พลังแห่งความเครียดจะเป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นระบบประสาทในสมองอันก่อให้เกิดพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา พฤติกรรม

ดังกล่าวนี้แบ่งออกได้เป็น ๒ ระดับ ตามสภาวะความเครียด ถ้าเป็นความเครียดในระดับที่ไม่รุนแรง (Mild Stress) พฤติกรรมที่แสดงออกมาอาจเป็นในแง่บวก เช่น ตั้งใจทำงาน ขยันขันแข็งเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์สุดท้าย (Goal) ที่ต้องการ แต่ถ้าระดับความเครียดของบุคคลเป็นระดับความเครียดที่รุนแรง (Severe Stress)

ความเครียดดังกล่าวอาจไปกระตุ้นส่วนระบบประสาท ก่อให้เกิดการตอบสนองทางร่างกาย (Physiological Response) ในแง่ลบซึ่งความเครียดในระดับรุนแรง (Severe Stress) เช่นนี้อาจเป็นสาเหตุประเภท “แรงกระตุ้น” ของการเลือกแนวทาง (Mean) ในทางการประกอบอาชีพการงาน (สุวรี คีวะแพทย์, ๒๕๔๙ : ๓๑๐)

แผนภูมิที่ ๓

แสดงปัจจัยทางด้านความกดดันต่อการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์

แนวคิดดังกล่าวนี้คล้ายคลึงกับแนวคิดทฤษฎีระดับของจิตสำนึกของ Freud ซึ่ง Freud แบ่งระดับของจิตสำนึกของบุคคลออกเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับจิตสำนึก (Conscious), จิตกอนสำนึก (Pre-conscious) และจิตใต้สำนึก (Unconscious) ในบรรดาระดับจิตสำนึกของบุคคลนี้ Freud เห็นว่าระดับจิตใต้สำนึก (Unconscious) เป็นระดับของจิตที่มีความสำคัญต่อการก่ออาชญากรรมของบุคคลมากที่สุดเพราะบุคคลจะพยายามเก็บกอดความรู้สึกส่วนของตนไว้ภายในจิตส่วนนี้ เมื่อเกิดการลัสมเป็นระยะเวลานานอาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมาได้ (สุวรี คีวะแพทย์, ๒๕๔๙ :๒๔๖) สอดคล้องกับแนวคิดของ Alfred

Adler ที่ได้ทำการศึกษาจากคนไข้ของเขาแล้ว พบว่าประสบการณ์ในวัยเด็ก (Childhood Experience) มีส่วนสำคัญต่อบุคลิกภาพที่แสดงออกมาของคน (วิไลวรรณ ศรีสงครามและคณะ, ๒๕๔๙:๒๐๔) ดังนั้น หากวิเคราะห์ในแง่มุมของแฟรงค์จะเห็นได้ว่าแฟรงค์เป็นบุคคลที่รักพ่อและแม่ อยากเห็นพ่อและแม่อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ในขณะที่เดียวกันแฟรงค์ไม่สามารถบังคับให้พ่อกลับไปรักแม่ได้ แฟรงค์ได้ยึดถือพ่อเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต แฟรงค์อยากมีฐานะและร่ำรวยเป็นคนมีชื่อเสียงอย่างพ่อ แต่ด้วยเหตุที่พ่อไม่ได้รักแฟรงค์ และแม่จึงก่อให้เกิดปมที่อยู่ภายในจิตใต้สำนึกของแฟรงค์ ในนำไปสู่แนวทางการสร้างความร่ำรวยให้ได้ ใน

ระยะเวลาอันสั้นด้วยความคิดที่ว่า “ถ้าหากเขารวยได้อย่างพอ เขาจะทำให้พ่อ แม่ และทุกๆ คนหันมารักเขาได้” ดังนั้น ในมุมมองทางด้านจิตวิทยาอาจสันนิษฐานได้ว่า “ความต้องการ” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้าน “ความรัก” ที่อยู่ภายในจิตใจสำนึกของแฟรงค์อาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้แฟรงค์ประกอบอาชีพการงานซึ่งเมื่อศึกษาประวัติของแฟรงค์หลังจากการก่ออาชญากรรมจะพบว่า แฟรงค์มักจะใช้เงินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมเกือบทั้งหมดไปกับการซื้อความรักจากผู้หญิงที่อยู่รอบข้างด้วยความเชื่อที่ว่าถ้าเขามีเงินเขาสามารถซื้อความรักจากใครก็ได้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ทางจิตวิทยาที่แสดงให้เห็นถึงสภาวะการขาดซึ่ง ความรักและต้องการความรัก ดังนั้น สภาวะความกดดันที่อยู่ภายใต้จิตสำนึกเช่นนี้ น่าจะเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญอันซ่อนอยู่ภายในจิตใจของนักต้มตุ๋นระดับโลก

ปัจจัยที่เป็นแรงกระตุ้นจากภายนอกที่น่าสนใจอีกปัจจัยหนึ่งก็คือ ปัจจัยด้านแรงกระตุ้นที่เกิด จากทรัพย์สิน ในทางอาชญาวิทยาคงปฏิเสธไม่ได้เลยว่ากาประกอบอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินในแทบทุกคดี ทฤษฎีทางเลือกที่เหมาะสมหรือ “rational choice” มักจะเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอ ภายใต้แนวคิดดังกล่าวนี้ผู้อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่ว่า อาชญากรจะทำการชั่งน้ำหนักถึงผลได้และผลเสียที่จะเกิดขึ้นจาก การประกอบอาชญากรรมก่อนเริ่มประกอบอาชญากรรมทุกครั้ง และเมื่อปรากฏว่าผลได้จากการกระทำความผิดมีมากกว่าผลเสีย บุคคลดังกล่าวก็จะเลือกแนวทางในการประกอบอาชญากรรม แต่ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าผลได้จากการกระทำความผิดมีน้อยกว่าผลเสียที่จะได้รับ บุคคลเหล่านั้นก็จะไม่เลือก

แนวทางในการประกอบอาชญากรรม ซึ่งเมื่อพิจารณาจากกรณีของแฟรงค์จะพบว่า การประกอบอาชญากรรมประเภทฉ้อโกงเป็นการประกอบอาชญากรรมที่ได้รับผลตอบแทนเป็นจำนวนมาก และเมื่อพิจารณาถึงโอกาสที่จะถูกจับกุมเพื่อให้ได้รับโทษตามกฎหมายจะพบว่า วิธีการที่แฟรงค์เลือกใช้ในการออกเช็ค แฟรงค์จะเลือกออกเช็คในเมืองเดียวกันจำนวนหลายฉบับและเมื่อเช็คใบแรกถึงกำหนดวันชำระเงิน แฟรงค์จะย้ายที่อยู่ในยังเมืองอื่นทันที ซึ่งในช่วงเวลานั้นระบบ Internet ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย การจับกุมผู้กระทำความผิดในลักษณะนี้จึงต้องใช้แรงงานมนุษย์เป็นหลักซึ่งตามตรวจสอบได้ยากและกว่าตำรวจจะตามพบผู้กระทำความผิดได้หลบหนีไปเสียก่อนแล้วซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้แฟรงค์สามารถใช้และประสบความสำเร็จในการ รอดพ้นจากการถูกจับกุมมาโดยตลอด เมื่อผลตอบแทนที่ได้รับจากการกระทำความผิดมีจำนวนมากหาศาลในขณะที่โอกาสในการถูกจับกุมมีน้อย ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่แฟรงค์จะเลือกแนวทางการประกอบอาชญากรรมแทนการประกอบอาชีพที่สุจริต

แม้ว่าแนวคิดในด้านแรงกระตุ้นจากภายนอกจะนำมาอธิบายสาเหตุในการประกอบอาชญากรรมของแฟรงค์ได้อย่างน่าเชื่อถือในระดับหนึ่งก็ตาม แต่แนวคิดในเรื่องดังกล่าวก็ยังคงมีข้อโต้แย้งอยู่หลาย ส่วนด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่ว่ามิบุคคลอีกเป็นจำนวนมากที่ที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาที่ไม่ดีหรืออยู่ภายใต้สภาวะความเครียดและความกดดันที่สูงหรือมีโอกาสที่จะประกอบอาชญากรรมได้ง่าย แต่บุคคลดังกล่าวกลับเลือกที่จะไม่ประกอบอาชญากรรม แม้ว่าการประกอบอาชญากรรมจะ

ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าก็ตาม ดังนั้น แนวทางของกลุ่มที่มีความคิดและความเชื่อลักษณะเช่นนี้จึงมองว่า การเลือกแนวทางการประกอบอาชีพการงานหรือไม่เป็นเพียงลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลมากกว่าที่จะเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก แต่แนวทางของกลุ่มเหล่านี้ก็ไม่ได้ปฏิเสธถึงปัจจัยภายนอกว่ามีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพการงานของบุคคล เพียงแต่ปัจจัยภายนอกน่าจะมีผลเป็นเพียงแรงเสริมในการประกอบอาชีพการงานของบุคคลเท่านั้น แต่การตัดสินใจประกอบอาชีพการงานหรือไม่น่าจะเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจมากกว่า

แรงกระตุ้นจากภายใน (Intrinsic Motivation)

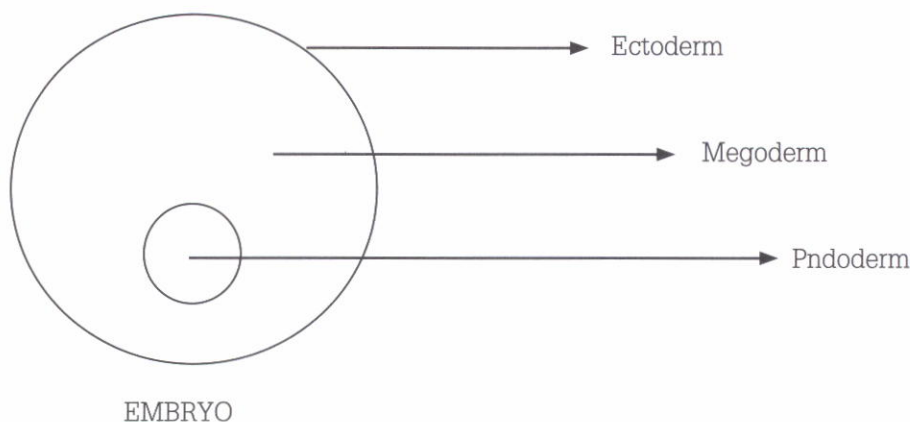
ความเป็นไปได้อีกประการหนึ่งในการศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการก่ออาชีพการงานของแฟรงค์ก็คือ

ความผิดปกติที่เกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นจากภายในหรือความผิดปกติทางชีวภาพที่อยู่ในเซลล์สมองของบุคคลซึ่งมีการพูดถึงและถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการนำมาใช้ในการอธิบายสาเหตุของการก่ออาชีพการงานตั้งแต่ช่วงศตวรรษที่ ๑๘

ถ้าจะพิจารณาจากระบบกลไกในร่างกายมนุษย์แล้วจะพบว่ามนุษย์ทุกคนถูกควบคุมโดยสิ่งที่เรียกว่า Embryo ซึ่งเป็นเซลล์ที่มีอยู่ในตัวสิ่งมีชีวิตทุกชนิดรวมถึงมนุษย์ สิ่งดังกล่าวเหล่านี้เป็นสิ่งที่ติดตัวมนุษย์ทุกคนมาตั้งแต่เกิดจนกระทั่งถึงแก่ความตาย ภายในตัว Embryo จะประกอบไปด้วยส่วนประกอบสำคัญทั้งสิ้นจำนวน ๓ ส่วน คือ ส่วนชั้นนอกสุดเรียกว่า Ectoderm ส่วนชั้นกลางเรียกว่า Megoderm และส่วนชั้นในสุดเรียกว่า Pndoderm (วิไลวรรณ ศรีสงครามและคณะ, ๒๕๔๙: ๒๔) ตามรูปตัวอย่างที่ ๑

รูปตัวอย่างที่ ๑

แสดงองค์ประกอบของเซลล์ในร่างกายมนุษย์

ในทางชีววิทยาเชื่อว่าตัว Ectoderm ซึ่งอยู่ชั้นนอกสุดจะเป็นส่วนที่คอยควบคุมระบบประสาท ของมนุษย์ ส่วนควบคุมชั้นกลางที่เรียกว่า Megoderm จะทำหน้าที่คอยควบคุมระบบกล้ามเนื้อ ของมนุษย์ ส่วนชั้นสุดท้ายที่เรียกว่า Pndoderm นั้นจะคอยควบคุมระบบการทำงานของอวัยวะ ภายในของมนุษย์ ส่วนที่มีความสำคัญที่สุดในการ ก่อพฤติกรรมด้านอาชญากรรมของมนุษย์เป็นส่วน ที่เรียกว่า Ectoderm เพราะเป็นส่วนในการกำหนด ว่าบุคคลใดจะมีพฤติกรรมหรือมีบุคลิกภาพออกมา เช่นใด

แม้ว่าแนวคิดในเรื่องแรงกระตุ้นจาก ภายในจะเป็นแนวคิดที่มีเหตุผลและสามารถนำมา ใช้ใน การอธิบายถึงสาเหตุของการก่ออาชญา กรรมของมนุษย์ได้ในระดับหนึ่งก็ตาม แต่แนวคิด ดังกล่าวยังคงมีจุดอ่อนอยู่ประการหนึ่งตรงที่ว่า การพิสูจน์ว่าบุคคลใดจะเลือกแนวทางการประกอบ อาชญากรรมหรือไม่โดยอาศัยเหตุผลทางด้านยีนส์ หรือโครโมโซมที่อยู่ภายในตัวมนุษย์เป็นสิ่งที่พิสูจน์ ได้ยาก แม้ว่าเทคโนโลยีทางด้านวิทยาศาสตร์ใน ปัจจุบันจะถือว่ามีความก้าวหน้าแต่ก็ยังไม่สามารถ พิสูจน์และสรุปถึงปัจจัยด้าน พันธุวิศวกรรมกับการ ประกอบอาชญากรรมของบุคคลได้อย่างเด่นชัด ส่งผลให้ปัจจัยด้านดังกล่าวยังคงเป็นหนึ่งในข้อ สันนิษฐานต่อไปจนกว่ามนุษย์จะค้นหาวิธีในการ พิสูจน์ในเรื่องดังกล่าวได้

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ผู้เขียนมีความเชื่ออย่างสนใจประการ หนึ่งว่า “มนุษย์ทุกคนสามารถกลับตัวเป็นคนดี ของ สังคมได้” ในกรณีของแฟรงค์ก็เช่นเดียวกัน ภายหลังจากแฟรงค์ได้รับโทษตามกฎหมาย แฟรงค์ ได้เลือกแนวทางการประกอบอาชีพที่สุจริตโดยการ ได้รับโอกาสจากธนาคารแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ให้เป็นที่ปรึกษาในการปกป้องความเสียหายที่เกิด ขึ้นจากกลโกงต่างๆโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลโกงจาก การปลอมเอกสารและธุรกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ธนาคาร ซึ่งการประกอบอาชีพดังกล่าวสามารถ สร้างรายได้ให้กับแฟรงค์ ไม่น้อยกว่าจำนวนเงิน ที่เขาสามารถหาได้จากการฉ้อโกงเลย จากกรณี ของแฟรงค์จะเห็นได้ว่าสิ่งสำคัญที่สุด ที่จะทำให้ ผู้กระทำความผิดกลับตัวและไม่คิดกระทำความผิดซ้ำอีก จึงไม่ได้อยู่ที่การสร้างเงื่อนไขให้ได้มาตรฐาน สร้าง ระบบกฎหมายเพื่อเพิ่มโทษแก่ผู้เคยกระทำความ ผิด แต่อยู่ที่การให้โอกาสผู้ที่เคยกระทำความผิด โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ให้ผู้กระทำความ ผิดมีที่ยืนในสังคม มีอาชีพ ไม่ตกอยู่ภายใต้ สภาวะความกดดันจากการถูกปฏิเสธและเลือก ปฏิบัติจากการรับเข้าทำงาน การสอบแข่งขัน การบรรจุ การแต่งตั้งให้เข้าทำงานดังเช่นใน ปัจจุบัน ซึ่งนอกจากจะไม่สามารถแก้ปัญหาการ กระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดได้แล้วยังเป็นการ ล้มเปลี่ยนงบประมาณของประเทศที่ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายด้านกระบวนการยุติธรรมจากบุคคล เหล่านี้อีกด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

พรชัย ขันดี และคณะ. ๒๕๔๓. **ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญวิทยา**. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คเน็ต.

วิไลวรรณ ศรีสงครามและคณะ. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล กรุ๊ป , ๒๕๔๙

สุดสงวน สุธีสร.๒๕๔๗. **อาชญวิทยา**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุวรี ศิวะแพทย์. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , ๒๕๔๙.

ภาษาต่างประเทศ

Harold J. Leavitt, Louis R. Pondy and David M. Boje. (1964). *Readings in Managerial Psychology*. Chicago : The university of Chicago press

Vold, George B., Bernard, Thomas J., and Snipes, Jeffrey B. 2002. **Theoretical criminology**. 5th ed. New york: Oxford University press.

